

Mc 4,1-20 LA PARÀBOLA DEL SEMBRADOR

¹ Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac. Però es reuní tanta gent entorn d'ell, que va haver de pujar en una barca. S'assegué, doncs, a la barca, dintre el llac, i la gent es quedà a terra, vora l'aigua. ² Ell els ensenyava moltes coses en paràboles. Tot instruint-los deia:

³ – Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar. ⁴ Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar. ⁵ Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; ⁶ però, quan sortí el sol, cremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels. ⁷ Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit. ⁸ Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u.

⁹ I deia:

– Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

¹⁰ Quan Jesús s'hagué quedat sol, els qui eren al voltant d'ell juntament amb els Dotze li preguntaven sobre les paràboles. ¹¹ Ell els digué:

– A vosaltres, us és confiat el misteri del Regne de Déu; en canvi, als de fora, tot els arriba en paràboles. ¹² per tal que

mirin, però no hi vegin;

escoltin, però no comprenguin,

no fos cas que es convertissin i fossin perdonats.

¹³ I afegí:

– Si no enteneu aquesta paràbola, com podreu entendre totes les altres? ¹⁴ El sembrador sembla la paraula. ¹⁵ Els uns són els d'arran del camí, on és sembrada la paraula; quan l'han escoltada, tot seguit ve Satanàs i s'enduu la paraula sembrada en ells. ¹⁶ Els altres són els de la llavor sembrada en un terreny rocós; així que escolten la paraula, de seguida la reben amb alegria. ¹⁷ però no tenen arrels dintre d'ells, són inconstants: tan bon punt la paraula els porta tribulacions o persecucions, sucumbeixen tot seguit. ¹⁸ Els altres són els de la llavor sembrada enmig dels cards; aquests són els qui escolten la paraula. ¹⁹ però les preocupacions d'aquest món, la seducció de les riqueses i les altres cobejances els envaeixen i arriben a ofegar-la; per això no dona fruit. ²⁰ Els darrers són els de la llavor sembrada en terra bona; aquests escolten la paraula, l'acullen i donen fruit: uns el trenta, uns altres el seixanta, uns altres el cent per u.